Telefon št. 74. *Posamna številka 10 h.*

Po pošti prejeman:
za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta „ 13 „ — „
četrt „ „ 6 „ 50 „
mesec „ 2 „ 20 „

V upravništvu prejeman:
za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta „ 10 „ — „
četrt „ „ 5 „ — „
mesec „ 1 „ 70 „

Za pošiljanje na dom 20 h na mesec.

SLOVENEC

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate sprejema upravništvo v Katol. Tiskarni, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Uredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 109. V Ljubljani, v sredo 14. maja 1902. Letnik XXX.

K justični debati.

(Iz pravnih krogov.)

I.

Ena najhujših krivic, ki se gode slovenskemu jeziku, je preziranje in odrivanje naše materinščine iz uradov. Jasne so krivice, ki nam jih delajo v tem ozir justično ministerstvo in vse sodne oblastnije, s katerimi prihajamo mi Slovenci v dotiko. Ta naša narodnostna zadeva se mora konečno enkrat spraviti v red in pritirati — s parlamentarno silo — v postavni in zakonom odgovarjajoči položaj. Kajti le na rovaš naše brezbrižnosti, naše prevelike »kulantnosti« in pravzaprav nerazumne prijenljivosti je zapisati žalostno dejstvo, da se od nekdaj in do sedaj slovenskemu idijomu od višje strani tako trdovratno zapirajo vrata k popolni jednakopravnosti z drugimi jeziki. Da se temu par-tout-postopanju napravi tedaj vendar že davno zasluženi konec, treba bode justičnega ministra pošteno potrkati na ramena in si dobiti od njega brezdvomne in našemu cvetočemu birokratizmu primerne garancije, da se v najkrajšem času slovenskemu narodu, ozir. jeziku da in dodeli v praksi, kar mu je na papirju zagotovljeno uže več desetletij.

Mi, ki danes samo nekako preludiramo, nimamo namena, spuščati se v vse podrobnosti, ki naj kot fakta govore. Sicer pa so itak znane vsakemu najmlajšemu juristu ravno tako dobro kakor vsem kompetentnim faktorjem. In vrhu tega je zbran ves novejši materijal v zadnjem letniku »Slov. Pravnika«, ker ta naš vedno izbornejši list z vneto natančnostjo zasleduje vsak pojav nepostavnosti v jezikovnem oziru. Zanimiv pa je ta letnik ravno radi tega, ker se iz njega lahko povzame, kako vsestransko, vseobče da se preganja slovenski jezik iz sodne dvorane. Iz dotičnih sodnih razsodb, oz. odlokov je razvideti, da se na Koroškem s slovenščino ravno tako postopa, kakor na pr. v Istri in kakor se je zadnjič ob znani priliki zljubilo slavnemu svetniku Petronio pri tržaškem sodišču in kar se na Štajerskem dogaja vsaki dan: da se namreč našemu jeziku pri sodišču odreka razpravna sposobnost, ker baje »ni v deželi navaden jezik«. Torej izven Kranjske se nikoder, kjer prebivamo Slovenci, ne pripoznava naš jezik za istopravnega z drugimi v dotičnih deželah navadnimi jeziki in se nam mečejo slovenske vloge pred sodni prag ali pa se rešujejo izključno v nemškem ali laškem jeziku!

In kakor prve instance, na katerih se navadno šopirijo nezreli in zagrizeni uradnički v svojem fanatizmu, istotak modus procedendi — nekako v izgled — vlada tudi pri sodnih dvorih druge instance, katerim smo podvrženi Slovenci. In najbolj trdovratno se drži tega načela vrhovni sodni dvor na Dunaju. Vse to so pač znane stvari, katere so se v zadnjem času vnovič i pri graškem nadsodišču i pri kasacijskem dvoru dokazale in pojavile. (Glej »Slov. Pravnik« 1901, str. 223 in 51.)

Položaj je torej jasen, in je ta, da cvete principielno zatiranje slovenskega jezika pri navedenih sodiščih in instancah v zasmeh temeljnim zakonom in drugim znanim postavnim določilom.

Zlasti pa je le-to v praksi pri graškem nadsodišču, in z njegovimi nam sila neprijaznimi razmerami se hočemo danes še malce pobaviti. Pribijmo pred vsem, da prebiva v njegovem okrožju več nego milijon Slovencev, približno isto število, kakor Nemcev, in tedaj polovica vsega v dva naroda razdeljenega prebivalstva.

Te številke nas tedaj opravičujejo, da zahtevamo od nadsodišča v jezikovnem oziru iste pravice, kakor Nemci. Ravna pa se z nami kakor s kakimi sužnji, ki so brez vseh pravic, in postopa v obče na tak nečuven način, kakor da bi ne imelo se sodišče prilagoditi strankam in njihovim pravicam, ko velja vendar v vsaki državi načelo, da se imajo oblasti ravnati po prebivalstvu, ne pa obratno.

Nam pa pri tem nadsodišču — kakor gori omenjeno — niti nečejo pripoznati razpravne sposobnosti našega jezika in, namesto da bi se slovenski stranki rešila vsaka zadeva — bodisi ustno ali pismeno — v slovenskem jeziku, se vse, kar se pri tej nadsodniji — kakor v kakem »Bollwerk-u des Deutschtums« — zapiše na papir ali pa ustno razglasi, zgodi v nemškem jeziku, če tudi stranka sama do sodbe ni izustila niti ene nemške besedice.

Ker pa ima eksc. grof Gleispach kot bivši minister velik, recimo neomejen vpliv v ministerstvu in v vseh višjih krogih, je samo ob sebi umevno, da so vse naše interpelacije, vse naše pritožbe (tako zlasti pritožba slovenskih odvetnikov v »Pravniku« 1901, str. 340 in sl.) bob v steno, da ne najdejo nikjer ugodnega odmeva, marveč se sistematično pobašejo v birokratični koš.

(Konec sledi.)

Državni zbor.

Dunaj, 13. maja.

Vlada in njeni pomočniki se jako trudijo, da bi zbornica še ta teden dovršila razpravo o proračunu. Čimpreje dobi vlada proračun, tem hitreje in odločneje more zahtevati od ogrske vlade definitivni odgovor glede nagodbe. Tudi tu velja: Perriculum est in mora. Ali — ali! Ko pa bi opazovali tek razprave v zbornici, morali bi zdvajati nad resnostjo mnogih poslancev. Včeraj sta skoraj štiri ure govorila samo poljski posl. Piepes-Poratynski in soč. dem. dr. Ellenbogen. Piepes je še precej hitro izvršil svojo nalogo, a dr. Ellenbogen je dolge tri ure reševal socialno vprašanje pri železnični upravi. Povedal je sicer mnogo zanimivega, toda videlo se mu je, da se mu ne mudi.

Ob 7. uri konča dr. Ellenbogen svoj širokotirni govor in podpredsednik hoče poklicati naslednjega govornika. V tem hipu pa češki agrarec Zazvorka zakliče, da niti 100 poslancev ni v zbornici in je torej zbornica nesklepčna, ter zahteva, da se seja pretrga.

Predsednik zvoni, nekateri poslanci lezejo v zbornico, drugi iz nagajivosti hitè vèn. Zapisnikarji res ne naštejejo 100 navzočih poslancev in predsednik mora zaključiti sejo. Živelo delo!

Zazvorka se je proslavil s svojim opominom, poslanci pa so dobili lep nauk, da naj poslušajo svoje tovariše, kadar vladi odkrivajo svojih volivcev „gorjé in želje“. Sicer pa ta opomin velja v prvi vrsti za vladne stranke in vlado samo. Kdor je v milosti pri slavni vladi, naj jej vsaj na straži stoji, da jej vsak šaljivec ne moti in ovira dela. Nemška levica ima povoda dovolj, da marljiveje obiskuje zbornico. Žal, da Zazvorka ni dosegel pravega vspeha, ako ga je resno nameraval.

Tudi danes je zbornica jako slabo obiskana. Posamezni govorniki večinoma govore le stenografom in vladnim zastopnikom. Sicer pa je to glavna stvar, da pride govor v zapisnik ter v javnost in da si sl. vlada zapiše posamezne želje na potrpežljivi papir, ki se večkrat poizgubi v raznih miznicah, koših in dolgih potih od Poncija do Pilata. No, slavna vlada bi morala hvaležna biti zgovornim poslancem, ki ji tako na drobno popisujejo razmere in nedostatke po širni državi ter političnim oblastvom olajšujejo delo. In vendar ni visoka vlada zadovoljna, da poslanci vtikajo svoje kratke in dolge, ravne in krive nosove tudi v stvari, ki so orožnikom izročeni v oskrbo. To je tudi poslanec Fresl včeraj zvedel. Kdo pa naj služi dvema gospodoma? Moja »nemerodajna sodba«, kakor bi rekel moj stari prijatelj »Narod«, je ta: Poslanci, ki imajo žepe polne govorov in srca polna željâ, naj bi vsak pri enem oknu v zbornici stoječ ali sedeč govorili sočasno na ulico. Ker je gotovo sto oken v poslanski in gosposki zbornici ter v raznih klubovih dvoranah — natančno jih še nisem preštel — bi v enem dnevu prišli gotovo vsi govorniki na vrsto. Ker menda zna vsak poslanec pisati vsaj v svojem maternem jeziku, naj torej vsak poslanec skrbno napiše svoj govor in ga potem izroči stenografom. Tako bi bilo ustreženo

LISTEK.

[42] **Slepi muzik.**

Rusko spisal Vladimir Korolenko, prevel Krilič.

»Ista roka, ki mi je vzela vid, predno sem se rodil, mi je dala tudi to zlobo . . . Vsi sleporojeni smo taki. Zapusti me . . . pustite me vsi, ker morem le trpljenje dati v zameno za ljubezen . . . Videti hočem — razumeš? Videti hočem in se ne morem rešiti tega hrepenenja. Da bi mogel vsaj enkrat, vsaj v sanjah videti nebo in zemljo, solnce . . . Ko bi jaz mogel tako videti mater, očeta, tebe in Maksima, bi bil zadovoljen. Zapomnil bi si in ponesel ta svetli spomin s seboj v temo vsega ostalega življenja . . .«

In s čudovito trdovratnostjo se je povračal k tej ideji. Če je bil sam, je jemal v roko različne predmete, jih otipaval z nenavadno pozornostjo, potem jih je pa odlagal in se izkušal zamisliti v spoznane oblike. Prav tako je ravnal pri svetlobarvanih površinah, ki jih je pri veliki občutljivosti svojih čutnic nekoliko razločeval po posredovanju tipa. Pa vse to se mu je vtiskalo v zavest samo kakor stvarne razlike v svojih vzajemnih odnosih, pa brez določene stvarne vsebine. Zdaj je celo solnčni dan ločil od nočne teme samo po tem, da je jasna svetloba, ki je po umu nedostopnih potih prodirala v možgane, silnejše razdraževala njegovo mučno dušno stanje.

VII.

Enkrat je Maksim v salonu dobil Petra in Evelino. Deklica je bila vidno zmedena. Mladeničev obraz je bil mračen. Zdelo se je, kakor da bi se mu zdela nekaka potreba iskati novih vzrokov trpljenja ter ž njimi mučiti sebe in druge.

„Ravno me vprašuje“, je rekla Evelina Maksimu, „kaj more pomeniti izraz ‚rdeče zvonenje‘?*) Tega mu ne morem pojasniti.“

»Zakaj vama gre?« je vprašal Maksim kratko, obrnjen proti Petru.

Ta je zmignil z ramami.

»Nič posebnega. Pa če imajo tudi zvoki barvo in jih ne vidim, potem mi celo zvoki niso popolnoma dostopni.«

»Neumnost in otročarije«, je odvrnil Maksim rezko. »Saj sam dobro veš, da to ni res. Zvoki so ti veliko popolnejše dostopni nego nam.«

»Kaj pa vendar pomeni ta izraz? Nekaj mora vendar pomeniti?«

Maksim je malo pomislil.

»To je navadna primera«, je rekel. »Tako kakor zvok je pravzaprav tudi svetloba (in zato tudi barva) le gibanje, in zato imata gotovo mnogo skupnih svojstev.«

„Kaka svojstva pa so to?“ je trdovratno dalje vpraševal slepec. „‚Rdeče‘ zvonenje .. kakšno je pravzaprav?“

Maksim se je zamislil.

Prišla mu je na um pojasnitev, ki se opira na razmerje števila tresljajev, pa vedel je, da tega ni treba mladeniču. Sicer pa oni, ki je prvi svetlobna svojstva navel na zvoke, gotovo ni znal fizike, pa vendar je našel neko sorodstvo. V čem pa obstoji to?

V starčevem umu se je porodila nekaka predstava.

„Čakaj . . . Ne vem sicer, če se mi posreči ti pojasniti, kakor se spodobi . . . Ti tako dobro kakor jaz lahko umeš, kaj je ‚rdeče‘ zvonenje: slišal si ga pogosto v mestih, ob večjih praznikih, pri nas pa ni v navadi ta izraz.

„Da, da, čakajte“, je rekel Peter in naglo odpre klavir.

S svojo veščo roko je udaril po tipkah in posnemal praznični trizvon. Poskus se mu je posrečil. Akord nekoliko nizkih tonov je delal osnovni ton, nad njim so pa skakljali in se zibali višji, jasnejši in svetlejši zvoki. To je bilo kakor ono visoko slovesno-veselo zvonenje, ki se razlega po prazničnem zraku.

„Da“, je rekel Maksim, „to je jako slično in mi z odprtimi očmi bi tega ne mogli bolje umeti nego ti. No glej. Kadar gledam veliko rdečo ploskev, napravi ta na moje oko nemiren in nekako valovit vtisk. Zdi se, da se rdeča barva menja in da ostaja globlja temna podlaga in nad njo se razločijo svetlejši in urni tresljaji, valovi, ki prav močno delujejo na oči, — vsaj na moje“.

»To je res, res!« je živahno pritrjevala Evelina. »Jaz tudi čutim to in ne morem dolgo gledati na rdeč suknjen prt . . .«

»Prav tako, kakor drugi ne morejo prenesti prazničnega trizvona. Da je moja primera dobra, povem še drug vzgled. Ljudje poznajo tudi malinovo »zvonenje«, kakor tudi malinovordečo barvo. Oboje je precej sorodno rdečemu, samo globlje, enakomernejše in mehkejše. Kadar je zvonček že dolgo v rabi, pravijo, da se je izzvonil. V njegovem glasu izginjajo neenakomernosti, ki so preostre za uho, in ta glas imenujejo malinov. Isti učinek se doseže z veščo ubranim spremljajočim zvonenjem.«

Pod Petrovimi prsti je klavir zadonel s tresljaji poštnih zvoncev.

(Dalje prih.)

*) To je poseben ruski izraz, ki pomeni prazno zvonenje.

vsem: Poslancem, stenografom, vladi in konečno tudi volivcem kot davkoplačevavcem. Ker je Edison že precej spopolnil fonograf, mogel bi tudi vsak poslanec svoje govore spraviti v to pripravno orodje, katero bi potem prenašal na razne shode. Ta misel morda ni originalna, a izvršena še nikjer. Morda prično s to napravo »v državi neverjetnostij«.

Doslej je danes govorilo le šest govornikov o železnicah, za jutri jih ostane še ena razstavka. Tako je mogoče, da niti o poljedelskem ministerstvu ta teden razprava ne bode končana.

Klofač interpelira radi črtanja Tolstega kot častnega člana.

Javili smo, da je bil mej onimi, ki so bili predlagani za častne člane češke akademije znanosti, tudi ruski pisatelj Tolstoj, katerega je pa črtal, kot se trdi, kurator akademije, nadvojvoda Fran Ferdinand. To je dalo povod poslancu Klofaču, da je vložil interpelacijo na naučnega ministra, v kateri se drzne zahtevati, naj minister vpraša prestolonaslednika po vzroku, zakaj je bil Tolstoj črtan iz predlagane liste. — No, Klofač bo dobil, če minister sploh odgovori na njegovo interpelacijo, odgovor, s katerim gotovo ne bo zadovoljen.

Sestanek nove francoske zbornice.

Novoizvoljena francoska poslanska zbornica se snide k prvi seji že 1. junija, ker z dnem 31. t. mes. ugasnejo mandati dosedanjih poslancev. Že takoj v eni prvih sej se bo odločilo, kako zaupanje uživa Waldeck-Rousseau-ova vlada v parlamentu, ker bo namreč vlada določila kakega svojega ljubljenca za predsednika. Ker obstoji vladna večina iz najrazličnejih strank in strančic, ki si med seboj resno nasprotujejo, ni izključeno, da se bo Waldeck-Rosseau moral zadovoljiti z manjšo večino, kakor pa se sedaj kaže v vladnih poročilih o izidu volitev. Po dobljeni zaupnici bo ministerski predsednik odstopil in se z njim vred loči tudi več drugih mož iz kabineta.

Ministerska kriza v Španiji?

Na zelo čuden način se pripravlja španska vlada na slavnosti povodom proglašenja polnoletnosti kralja Alfonza XIII., vprizoriti hoče namreč ministersko krizo radi vprašanja o cerkvenih redovih. Pri predvčeranjem ministerskem svetu, ki se je zadnjič vršil pod predsedstvom kraljice-vladarice, se sicer o tem še ni razgovarjalo, toda takoj naslednji dan je izjavil min. predsednik Sagasta, da bo vlada odpovedala pogodbo z Vatikanom, če se pri dosedanjih pogajanjih ne doseže sporazumljenje. V kabinetu vlada zbok tega velika needinost. Mej drugim je sporočil Sagasti poljedelski min. Canalejas, da sta ministra Moret in Almodovar zagotovila papeževemu nunciju popolno varnost glede kongregacij, ter da bo z ozirom na postopanje teh dveh tovarišev odstopil. Ce se te vesti uresničijo, bo padel Sagastov kabinet ravno v dneh velikih slavnosti.

Vojska mej Haiti in San Domingo.

Mej republikama Haiti in Domingo preti nastati vojska radi združitve obeh republik v eno, kar hoče izvesti novi predsednik republike San Domingo, Vasquez, ki je ravno te dni vrgel prejšnjo vlado in predsednika Jimeneza. Položaj za Haiti je tem neugodneji, ker imajo ravno predsedniško krizo. Dosedanji predsednik Sam se je odpovedal, ker so ga dolžili, da je sklenil neko tajno pogodbo glede odstopa neke premogovne družbe. Narodna skupščina je sklenila takoj izvoliti novega predsednika, da s tem prekriža račune predsednika republike San Domingo. Dvomi se pa, da bi se brez vojske rešilo to sporno vprašanje.

Konference burskih voditeljev.

O prvem večjem in resnejem posvetovanju burskih voditeljev v zadevi pogojev, pod katerimi bi sklenili mir z Angleži, objavlja obširneje poročilo dopisnik Reuterjevega urada v pismu iz Pretorije dne 19. aprila. V tem pismu se omenja, da so se burski voditelji pri prvi konferenci dne 12. aprila dobro počutili razun Steina, ki je v nevarnosti, da izgubi vid, in ob enem boleha tudi na živcih.

Kot podlago za nadaljnja pogajanja so zahtevali Buri popolno neodvisnost, voljni pa so bili dovoliti vsem inozemcem svobodno volivno pravico. Obenem so tudi izjavili, da so voljni odstraniti vse svoje utrdbe. Ko je Kitchener odbil ta glavni pogoj, so se posvetovali burski voditelji o nadaljnih pogojih, na katerih podlagi naj bi svetovali Burom, da se udajo. V tem štadiju mirovnih pogajanj je došel v Pretorijo nadkomisar Milner, ki se je s Kitchenerjem udeleževal vseh nadaljnjih dogovorov. Pred vsem se je tu odklonila zahteva Burov, da bi smeli i nadalje nositi orožje, nasprotno pa zastopnika Anglije nista povzročala nobenih težkoč v zadevi odškodnine za porušene farme in tudi ne proti amnestiji kapskih vstašev. Angleška delegata sta sicer izjavila, da te upornike mora doleteti neka kazen, ki pa ne bo obstala v drugem nego v izgubi meščanskih pravic. Odločno sta pa zavrnila bursko zahtevo, da bi se že sedaj določil čas zauvedbo reprezentativne vlade. S tem sta pa Kitchener in Milner tudi največ povzročila, da so se dogovori pretrgali. Stein in Šalk Burger sta izjavila, da nimata nikakih nadaljnih pooblastil. Konečno se je Burom dovolil rok do 15. maja, da se posvetujejo o zadevi pogojev z ostalimi voditelji. Jutri se torej zopet sestanejo v Verenigingu burski vodje in definitivno začrtajo pogoje, pod katerimi so voljni odložiti orožje. Do sedaj pa ni še prav nobene gotovosti, da bi se Buri res hoteli udati razun pod pogojem popolne neodvisnosti.

Z južno-afriškega bojišča.

Iz Pretorije javlja Kitchener, da je general Hamilton pregnal vse (?) burske čete z ozemlja vzhodno od reke Vaal in je dne 7. t. mes. v zvezi z Rochefortom jel prodirati proti zahodu od Bloemforta. Dne 11. t. mes. so se vrnile vse angleške čete s 357 burskimi ujetniki in skoro vsemi vozovi in živino, katere je imel Delarey. Njegova armada broji le še 860 mož.

Dalje javlja Kitchener, da je bilo v minulem tednu ubitih 19 Burov, 6 ranjenih, 80 pa ujetih. Angleži so jim ugrabili 580 pušk, 5420 patron, 157 vozov, 400 konj in 4300 glav goveje živine.

Transvalsko poslaništvo v Bruslju trdi, da bodoče posvetovanje v okraju Vereniging ne bode imelo nikakega pozitivnega vspeha, če Kitchener ne bo dovolil, da burski voditelji stopijo v dogovor s Krügerjem. Mej njim, Steinom in Schalk-Burgerjem obstoji namreč dogovor, da se brez izrecnega dovoljenja od strani Krügerja ne sklene mir. Poslaništvo zatrjuje, da se bo vojska nadaljevala še mnogo let.

Iz brzojavk.

Posl. Bareuther dementira vest o izstopu iz vsenemške zveze. — Posl. Daszynski je bil pri predvčeranjih volitvah iz skupine male trgovine z več sodrugi izvoljen v krakovski občinski zastop. Konservativci bodo v manjšini. — Upor v Kini je po poročilu Reuterjevega urada že znatno udušen. Iz Hongkonga javljajo, da so bili vstaši v raznih bojih poraženi. Vodja vstašev je ranjen, vstaške vasi zažgane. — Italijanskim vojnim ministrom bo imenovan general Ottolenghi. — Slovanski klub se je ustanovil v Belgradu. Namen mu je pospeševati slovansko solidarnost. Predsednikom je bil izvoljen bivši min. predsednik in sedanji senator Simić. — Freslov umorjenec živi. Sodrug Peter Tausch, o katerem je Fresl v zbornici pravil, da so ga v Višavi orožniki z bajonetom usmrtili, in radi česar je Fresl vložil nujni predlog, še živi in bo po izjavi bolniškega vodstva kmalu popolno okreval. — Pri zadnjih kmečkih nemirih v Rusiji so vojaki usmrtili skupno 56 kmetov, ranjenih pa je bilo 167 oseb. — Soc. demokratje in nove vojaške zahteve. Soc. dem. posl. zveza je sklenila vložiti nujni predlog, naj se prične v zbornici kritika o novih vojaških zahtevah in njih dovolitvi v delegaciji. — Polnoletnost kralja Alfonza XIII. Slavnosti povodom proglašenja španskega kralja polnoletnim so se v Madridu že pričele. Z vseh strani prihajajo posebni vlaki. Policija aretira vse sumljive osebe. — Amerikanci za ponesrečence na Martiniquu. Zbornica in senat sta dovolila 200.000 dol., mesto 500.000 dol., ki jih je predlagal predsednik Roosevelt. — Davčne olajšave v Rusiji. Drž. svet je sklenil odvzeti občinam dolžnost, prevzeti poroštvo glede davkov. Poleg toga se je popustilo 120 mil. rubljev davka.

Književnost in umetnost.

Vspored koncerta pevskega društva »Smetana«

dne 17. maja v veliki dvorani »Nar. doma.« 1. Fr. Gerbić: »Zdravljica«; moški zbor. 2. Pavel Křížkovský: »Utonulá«. (Utopljenka); moški zbor. 3 Laurent de Rillé: »Přísaha lesa«, (Gozdna prisega); društvu posvečen moški zbor. 4. Ant. Nedvěd: „Slovo"; moški zbor s tenorovim solom. 5. Jan Malát: »Zpěvy lidu Českého«, (Češke narodne pesmi); moški zbor s klavirskim spremljevanjem. 6. a) Jos. Klička: „Já v snách Tě viděl", (V snu sem te videl); moški zbor. b) J. B. Foerster: »Oráč«, (Orač); društvu posvečen moški zbor. 7. Hynek Palla: „České tance", (Češki plesi); moški zbor. Zbore vodi društveni pevovodja g. B. Beneš. Začetek točno ob pol 8. zvečer, konec ob 9. uri. Cene prostorom: Sedeži od 1.—3 vrste po 4 K, od 4.—8. vrste po 3 K, od 9. vrste naprej po 2 K. Stojišča po 1 K. Dijaške in garnizijske vstopnice po 60 h. Vstopnice se dobivajo v trafiki g. Šešarka v Šelenburgovih ulicah in na večer koncerta pri blagajnici.

Lepote najčistejšega Srca Marijinega.

Vodstvo bratovščine najč. Srca Marijinega v Mariboru je izdalo pod tem naslovom prav lično 20 strani broječo brošurico, katera obsega kratek pouk o češčenju najč. Srca Marijinega, razne molitve in pobožne vaje ter slednjič pouk o pomenu te bratovščine, katere glavni namen je izpreobrnjenje grešnikov. Knjižica je hkrati pristopnica k bratovščini.

Izpred sodišča.

Orgeljce. Mladi J. Š. je imel do orgeljc posebno veselje. Ker se mu je zdelo svojega denarja zelo škoda, kupil jih je z denarjem svojega gospodarja, pri katerem si je zato izposodil na skrivaj en bankovec za 20 kron. Svojo vest je potolažil še s sladkorjem, pivom in igranjem na priljubljeno orgeljce. Dobil je 1 mesec ječe s tedenskim postom.

Za špas so se metali v noči od 16. do 17. sušca pri Franju Kleindinstu v Gorican. Iz »špasa« je postala bridka resnica. Jože Kokelj je dobil par resnih poškodeb, katere ima na vesti skoro gotovo prvi obtoženec Fran Bajd. Kmalu nato so Fran Bajd, Peter Mali, Matevž Urbančič, Peter Ribnikar in Peter Logar čakali pri neki ogljarnici na Jožeta Kokelja in njega brata. Jože Kokelj je dobil še eno nevarno rano na glavi. A tudi Bajd je dobil rano v hrbet, zaradi katere sedi Andrej Kokelj na zatožni klopi. Na predlog zagovornika se preloži vsa obravnava za nekaj dnij, da se zaslišijo še neke priče.

Velik junak. Korobačev Jože iz Kamnika je videl ravno Frana Žerovnika, ko ga je vodil žandar v sodno dvorano. Vskipelo je njegovo sočutno srce in bodril je prijatelja: »Šoštar, v gobec ga suni, pa stran skoči«. Ko ga je žandar očetovsko posvaril: »Fant le tiho bodi, če ne bova skupaj« (obtoženi o vsem tem nič ne ve, ker si ne more »vse zamerkati«), pa mu je zabrusil: »Jaz ti bom že revolver pokazal«. Priča ga pozna, ker je svojega prijatelja ravno nekaj časa popreje pozdravil: »Dober dan, šoštar«. Tožen je tudi, da je prehitro vozil; zagovarja se sicer, da je bil konj splašen, a kamniški stražnik, katerega smo zopet čast imeli videti pred dež. sodnijo, izpove, da je »Korobačev Jože« konja z bičem poganjal in njega je pa na »auf auf« klical. Obsodi se na 8 mesecev in na post vsakih 14 dnij.

V razburjenosti. Janez Kaplja je zvedel v Moravčah, da se je Fran Novak skrajno razžaljivo izrekel o njem. Vsled tega in vsled vžite pijače vdrl je v hišo Novaka, razbijal v veži in v sobi je stikal za Novakom. Nato je prišel v konflikt z njegovo ženo, katero je že baje hotel vreči na tla in se je sploh surovo proti nji obnašal. Nadaljnemu stikanju za gospodarjem je naredila konec šele njegova mati, ki ga je domov spravila. Obtoženec se izgovarja, da je bil pijan in da radi razburjenosti ni vedel, kaj da je delal. Sodišče ga je oprostilo. Fran Novak dá z glasnim godrnjanjem in grožnjami duška svojemu neutešenemu srcu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. maja.

Novi stolni prošt v Ljubljani. Dunajska »Wiener Zeitg.« objavi te dni imenovanje preč. gosp. semeniškega ravnatelja prelata dr. Ivan Kulavica za stolnega prošta ljubljanskega. Novoimenovani gospod stolni prošt je bil rojen dne 23. marca 1838 v Mehovem (Podgrad) pri Novem mestu kot sin ljudsko-šolskega učitelja, gimnazijske nauke je dovršil pri čč. oo. frančiškanih v Novem mestu in potem v Ljubljani, bogoslovne pa v ljubljanskem semenišču. V mašnika je bil posvečen kot tretjeletnik dne 3. avg. 1862. Bogoslovne nauke je potem nadaljeval v Avguštineju na Dunaju ter bil ondi promoviran doktorjem bogoslovja. Kapelanoval je v Sostrem in Št. Vidu na Dolenjskem, potem pa je prišel za podvodjo in ekonoma v ljublj. semenišče. Kmalu nato je bil imenovan za c. in kr. pridvornega kaplana ter za učnega ravnatelja višjega duhovniškega izobraževališča pri Sv. Avguštinu. Pozneje je bil imenovan za častnega in kmalu nato za pravega kanonika ljubljanskega stolnega kapitelja in ravnatelja ljublj. bogoslovnice. Presvetli cesar je dovolil, da sme i dalje nositi naslov c. in kr. pridvornega kaplana, sv. oče ga je pa imenoval za apostolskega protonotarja in papeževega hišnega prelata, sedaj pa za naslednika umrlega stolnega prošta, njegovega nekdanjega učitelja dr. Klofutarja. Več o novem ljubljanskem stolnem proštu pisali bomo o bližnji priliki, za danes pa mu kličemo iz vsega srca: Ad multos annos!

Izpita usposobljenosti za samostalne župnije se te dni udeležujejo naslednji čč. gg.: Engelbert Berlan, župni upravitelj na Dobovcu, Frančišek Dimnik, ekspozit v Begunjah pri Cerknici, Josip Eppich, kapelan v Kočevju, Frančišek Finžgar, kurat v deželni prisilni delavnici, Peter Hauptman, župni upravitelj v Starem trgu pri Ložu, Anton Hribar, župni upravitelj na Gori pri Idriji, Janez Kalan, stolni vikar v Ljubljani, Anton Kocijančič, župni upravitelj na Gojzdu, Jakob Ramovš, kapelan v Laščah, Ivan Renier, kapelan v Komendi, Alojzij Rudolf, župni upravitelj na Čatežu ob Savi, Ivan Štrukelj, kapelan v Šmartnem pri Litiji.

Shod slovanskih časnikarjev. Sprejema slovanskih časnikarjev na ljubljanskem kolodvoru se udeleži tudi društvena godba in čujemo, da tudi dražestne slovenske gospodične pozdravijo časnikarje. Tukajšnja slovenska društva pridejo na kolodvor s svojimi zastavami. Sprejem bo torej prav prisrčen. Južna železnica je dovolila znižano vožnjo samo časnikarjem iz Avstrije, prošnjo za znižano vožnjo hrvaškim časnikarjem je pa odbila. Gg. hrvaški časnikarji se torej ne bodo mogli, razven na Gorenjsko, poslužiti znižanih voznih listkov, upamo pa, da se kljub temu polnoštevilno odzovejo vabilu pripravljalnega odbora.

Z Bleda se nam poroča: G. Feliks vitez Weil, oskrbnik lastnika blejskega gradu in jezera A. Muhra, zapusti to službo in prestopi v službo k nadvojvodu Francu Ferdinandu. Na Bled pride gosp. Fr. Schinzel, gozdar pri Sv. Ani na Ljubelju. G. Weil je bil jako miren, prijazen oskrbnik, ki je imel srce za domače ljudi.

Društvo poljskih časnikarjev je, kakor poroča »Politik«, sklenilo prestopiti k zavezi slovanskih časnikarskih društev, ki se o binkoštih osnuje v Ljubljani.

Izpreobrnjenje kraljice Natalije. Dne 10. majnika je vsprejel sveti oče kraljico Natalijo v posebni avdienci. Pet minut pred poldne je prišla v Vatikan kraljica, spremljana od svoje sestre kneginje Gike, gospe Castrillo in kneza Gika. Papež je ukazal svojemu dvoru, da jo slovesno sprejme kot vladarico. Deset minut je bila sama pri sv. očetu. Potem je papež sprejel tudi njeno spremstvo. Kraljica je obiskala potem kardinala tajnika in šla odtod potem v cerkev sv. Petra, kjer je dolgo časa goreče molila. Rada pripoveduje, da še ni bila nikoli tako srečna, kakor zdaj, ko je našla pravo vero. — O njenem izpreobrnjenju je prinesel list »Journal de la grotte de Lourdes« sledečo podrobnost: Natalija je že prej zelo častila Mater Božjo. Ko je slišala o lurških čudežih, je šla večkrat v Lourdes na božjo pot. Naročila se je na imenovani list, kateri prinaša avtentična poročila o lurških čudežih. Zelo rada je prebirala ta list, in vedno bolj ji je dozoreval sklep, da postane katoličanka,

dokler ga ni izpolnila. Vesti o kaki poroki se ne potrjujejo.

Umrla je v Celju gospa Helena Miheljak, tašča notarja g. Baša in dež. šolskega nadzornika g. Petra Končnika v 87. letu svoje dobe. — V Celju je umrl poštni asistent g. J. Marinšek, rodom Slovenec iz Kranjske. V Celju je bil znan kot »deutscher Bruder«. — Umrla je gospa Rozalija Uranič, soproga upokojenega učitelja g. Jurija Uraniča v Št. Rupertu nad Laškim. — V Ljubljani je umrla v 84 letu svoje starosti gospa Jeanette Luterotti de Langenthal roj. Jabornegg.

Poroka. Dne 11. maja t. l. v nedeljo popoldne bila je v navzočnosti mnogobrojne množice poroka v dekanijski cerkvi v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Vsi zbrani želeli so novoporočencema srečo in božji blagoslov. Živel torej novi par še mnoga leta: gospod Franc Schweiger, c. kr. stražmojster v Ljubljani, in soproga gospa Ljudmila roj. Judnič iz Trnovega.

80letnico svojega rojstva je praznovala danes v krogu svojih odraslih otrok in unukov — tudi praunuke ima že — gospa Antonija Žužek, vdova po pred nekaterimi leti umrlem g. St. Žužku, hišnem posestniku in pekovskem mojstru v Florijanskih ulicah v Ljubljani.

Delniško stavbeno društvo ‚Union' se snuje v Ljubljani. Pravila so se predložila c. kr. dež. vladi v odobrenje.

Cerkveni rop. Dne 10. t. m. so neznanili lopovi ulomili v cerkev v Rojanu, odprli tabernakelj, vzeli iz njega ciborij in pateno ter lunulo, dalje pobrali z oltarjev več zlatnine. Zanimivo je, da so roparji položili sv. hostije na stol poleg oltarja in ob njegovi strani postavili dve sveči, ki sta goreli še, ko je zjutraj cerkovnik opazil tatvino.

Vihar s točo. Iz Rodice pri Domžalah 14. maja: Včeraj 13. maja, ravno ko je zvonilo poldan, smo imeli hud vihar. Naenkrat se vsuje toča debela kakor lešniki. V trenutku je bilo belo po tleh. A to je bilo dobro, da je padala toča med dežjem in da se je kmalu razvedrilo. Posebne škode ni napravila. Hvala Bogu, da ni bilo hujšega, ker letos nam prav lepo kaže, posebno sadno drevje je vse v najlepšem cvetju.

Toča. Z Vrema se nam piše 13. maja: Danes nam je toča uničila sadje, trto in žito. Za dva prsta debelo jo leži po vrtih in polju. Kar ni slana v začetku maja pokončala in burja posmodila, to je zdaj toča pobrala. Bog se nas usmili!

Cerknica ali Cirknica? Pred nekaj časom se je nekdo hudoval v »Slovencu«, da so Cerkno na Goriškem pričeli pisati kot »Cirkno«; dokazoval je, da se le to ime izvaja iz besede »cerkev« in je torej edino upravičena oblika »Cerkno«. Podobno je tudi z našo lepo Cerknico, trgom na Notranjskem. Tudi to ime se izvaja iz besede »cerkev«. Že v davnih časih se je tukaj ustanovila velika fara, ki je mejila celo na šentpetersko v Ljubljani. (Cf. »Dom in svet« 1902, str. 294.) Vaščani so sezidali veliko lepo cerkev, po kateri je ves kraj dobil svoje ime. (Cf. Orožen, »Vojvodina Kranjska«.) Imenovali so vas »Cerkvenico«, kakor se na pr. tudi neko mesto ob hrvatskem Primorju imenuje »Crkvenica«, to je: vas s cerkvijo. Iz te-te daljše oblike je sčasoma nastala skrajšana: Cerknica. Dokler pa pišemo: cerkev, in ne: cirkev, moramo dosledno pisati tudi: Cerknica.

Zaprta cerkev. Na Teharjih zapro po nalogu dež. odbora ta teden farno cerkev. Tako zidajo Štorjani Teharčanom cerkev.

Železniške delavnice v Gorici. Znano je, da se Gorica jako poganja za to, da se želez. delavnice ustanove namestu v Ljubljani v Gorici. Radi tega je odpotovala na Dunaj goriška deputacija, v kateri je tudi g. dr. Gregorčič.

Zopet potres v Zagrebu. Včeraj ob 1 uri 10 minut popoludne so čutili v Zagrebu močan potresni sunek, ki je trajal le kratek čas.

Koncesijo za gradnjo železnice od Sv. Jurija preko Rogatca do dež. meje je dobil inžener Hugon pl. Haider. Besedilo koncesije se objavi še ta teden.

V vabilu k obč. zboru mlekarske zadruge v Škofji Loki se je včeraj urinila neljuba tiskarska pomota, da je bilo tiskano: v soboto 19. maja, kar se s tem popravi in pravilno naznani: v ponedeljek 19. maja.

Stavka v Ljubljani je deloma že končana. Večina delavcev dela danes pod starimi pogoji in se jezi, da jih je socijalna demokracija radi prvega maja tako potegnila za nos. Delajo danes tudi pri kranjski stavbinski družbi, pri Accetotu itd. Aretirana sta bila včeraj socijalnodemokratična agitatorja Vičič in Steinbauer. Poslednjega so že izpustili. Socijalni demokratje so baje brzojavili po žida dr. Ellenbogna, a ta jim ne bo pomagal iz blamaže. Kamnoseški delavci so brez socijalne demokracije dosegli desetturni delavnik in tudi za zidarje in tesarje bi se dalo kaj narediti, da jih ni zvabila socijalna demokracija k proslavi 1. majnika in o nepravem času v štrajk. — Danes so aretirali tesarja Jarca iz Dobrove, ker je nekega tesarja, ki je šel delat, oklofutal.

V tukajšnjo deželno bolnico so sprejeli minuli mesec 450 moških in 369 ženskih, skupaj 819 bolnikov ter se je s preostalimi iz prejšnjega meseca zdravilo 1177 bolnikov. Od teh so odpustili 405 ozdravljenih, 227 zboljšanih, 31 neozdravljenih, 51 bolnikov so poslali v druge bolnice, 41 jih je umrlo, mej temi 17 žensk. Ostalo je koncem meseca v oskrbi 492 bolnikov, od teh je 225 moških.

Iz gluhonemnice ušel je včeraj zjutraj gojenec Janez Skapin iz Št. Vida pri Vipavi. Deček je oblečen v rujavo obleko zavoda.

V Ribnem pri Bledu se je ustanovilo gasilno društvo.

Po prstih so jo dobili občin. očetje na Lošinju, ki so protestirali proti slovanskemu bogoslužju ondi, kjer je že zdavna uvedeno. Okr. glavar je dotični sklep obč. sveta sistiral. Kajpada se bodo Lahoni pritožili, da dobe še daljši nos.

Obesila se je v Topli rebri pri Žužemberku 50letna posestnica M. Wittreich v hlevu. Vzrok samomoru je dolgotrajna neozdravljiva bolezen in velika beda, ker je morala preživljati troje nedoraslih otrok, mož jej pa iz Amerike ni ničesar pošiljal.

Pes in koza. Lukman Jožef, stanujoč za sv. Krištofom, je imel kozo, katero je gledal po strani Tönniesov pes. Danes se je psu posrečilo priti v hlev in zadavil je kozo.

Razpisana je do konca maja služba učitelja-vodje na enorazrednici v Čatežu pri Trebnjem. Prošnje sprejema okr. šolski svet v Novem mestu.

* * *

Najnovejše od raznih strani. K smrti na vešalah je obsojen na Dunaju Jožef Franscher, ki je meseca januvarija umoril 84 letno starko Teklo Hegerhorst. — Barnum & Baileyjeva dvojčka. Zdravniško ločenje teh dvojčkov so na Dunaju hoteli predstavljati kinematografično. Policija je te predstave prepovedala. — Strašen požar divja v Aleksandriji. Več manjših krajev je v plamenu. Včeraj po noči je požar uničil tudi železniško delavnico v Kairi. — Samomor majorja. V Gradcu se je ustrelil major v pokoju Adolf Kazimir.

Bajoneti posredovali so na Fresslovem volivnem shodu preteklo nedeljo v Višavu. Vladni zastopnik Löbl ga je večkrat opominjal k zmernosti in je konečno zaključil zborovanje, ko je Fressl vlado dolžil, da kupuje poslance. Vladni komisar se je odstranil in na zborovalni prostor prišli so štirje žendarji, ki so z nasajenimi bajoneti jeli udeležence preganjati. Pri tem je bil z bajonetom ranjen kočar Tausch.

Iz Vatikana. Sprejem kraljice Natalije dne 10. t. m. pri sv. očetu je bil sijajen. Izkazovale so se ji vse kraljevske časti. Kraljica Natalija je bila v pogovoru s svetim očetom deset minut. Dne 21 maja pride v Rim perzijski šah ter bode v slovesni avdijenci sprejet od sv. očeta.

Društva.

(Občni zbor mesarske zadruge v Ljubljani) vršil se je v nedeljo 11. t. m. v mali dvorani »Mestnega doma« ob obilni udeležbi. Kot vladni zastopnik prisostvoval je g. magistratni svetnik Šešek. Zadružni načelnik g. Josip Kozak pozdravi navzoče in otvori zborovanje. Iz prebranega računskega zaključka za leto 1901. je razvidno, da je imela zadruga 728 K 36 h dohodkov, 570 K — h stroškov in je znašalo zadružno premoženje koncem leta 1901 — 3947 K 12 h, se soglas. odobri. Pri volitvi so bili v zadružni odbor zopet izvoljeni gg.: Josip Kozak, načelnikom; Ivan Cerne, podnačelnikom; odborniki: Anton Anžič, Ivan Košenina, Andrej Marčan, Jožef Ocvirk; namestniki: Martin Kralj, Jožef Prepeluh, Anton Slovša, Ivan Zajc; v razsodišče: Anton Anžič, Ivan Cerne, Josip Kozak, Ivan Košenina; namestniki: France Kunstelj, Janez Sirk; kot odposlanca k zborovanju pomočnikov: Ivan Košenina in Jožef Toni. Zadružni načelnik naznani poziv pripravljalnega odbora »Zveze obrtnih zadrug za Kranjsko«. Po razgovoru o tej zvezi in ko je vladni zastopnik g. svetnik Šešek pojasnil važnost omenjene zveze, se je sklenilo, da zadruga pristopi k zvezi, kakor hitro se ista ustanovi.

Darovi.

Poslani našemu uredništvu.

Za pogorelce v Zdenski vasi so darovali: g. Fr. Ks. Meško, župnik v St. Danielu, Koroško, 3 K, gospa Ivana Več v Ljubljani 4 K, g. Iv. Činkole, gostilničar v Ljubljani 5 K.

Bog povrni!

„Glasbeni Matici".

Povodom koncerta v prid zaklada za nakup koncertnega klavirja darovali so gg.: prof. Perušek 5 K, dr. Etler 2 K, dr. Triller 6 K, Neimenovan 10 K, dr. Majaron 6 K, župan Iv. Hribar 8 K, nadporočnik Lewicki 2 K, Rohrman V. H. 4 K, Neimenovan 1 K, dr. Rudež 3 K, skupaj 47 K kot preplačila, kojih prejem hvaležno potrjuje

odbor »Glasbene Matice«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Naše železnice.

Dunaj, 14. maja. Danes se je nadaljevala razprava o železniškem proračunu. Poslanec Pogačnik je v daljšem govoru razpravljal o železniških razmerah na slovenski zemlji. Najprej je zahteval, da se vse pristojbine privzamejo k pokojnini železniških uslužbencev, da zlasti nižji uslužbenci ne bodo prisiljeni, si v pokoju iskati stranskih zaslužkov, da morejo živeti. Nato je razpravljal o postajah in kolodvorih, zlasti o ljubljanskem držav. kolodvoru. Ostro je prijemal želez. ravnateljstvo v Beljaku, katerega ne vodijo glede Ljubljane toliko obratnotehnični, kolikor nemškonacionalni oziri. Grajal je postopanje stavbenih podjetnikov pri predorih, kateri proti obljubi železniškega ministra sprejemajo tuje delavce namestu domačih. V tem oziru je predlagal ostro resolucijo. Govoril je dalje za postajo Rečica na bohinjski progi in za zvezo železnice Celje-Velenje z železnico Ljubljana-Kamnik. — Sledilo je govoru živahno odobravanje.

Dunaj, 14. maja. Vlada obravnava s strankami zaradi proračunske razprave. Državna zbornica se bo posvetovala še prihodnji teden, delegacije pridejo potem na vrsto. Bärnreither se je odpeljal v Budimpešto, da se dogovarja z ogrskimi delegati.

Dunaj, 14. maja. Narodno-gospodarski odsek je rešil načrt zakona o terminokupčiji z žitom.

Dunaj, 14. maja. Schalk zahteva od immunitetnega odseka, da ga na tožbo Wolfovo izroči sodišču. Odsek bo o tem sklepal 16. t. m.

Dunaj, 14. maja. Mladočeški klub je odklonil interpelacijo Maštalkovo, kateri prijema vlado zato, ker ni bila potrjena izvolitev Tolstega za častnega člana praške znanstvene akademije. Zato je namestu njega interpeliral soc. dem. Pernerstorfer.

Pariz, 14. maja. Noč in dan oblegajo žrtve velikanske 100 milijonske sleparije, ki jo je provzročila Humbertova, poslopje od nje ustanovljene zavarovalnice „Rente viagere". Njihov obup je nepopisen. Duša sleparij je bil notar Lavigeois, ki je svoj čas presedel že pet let v ječi. Notarja so aretirali. V blagajnah zavarovalnice niso našli nič denarja. Nekateri listi trdijo, da je pobegla Humbertova dala prisleparjeni denar vladi na razpolago v volivne svrhe, od česar se je nadejala velikega dobička.

Neapolj, 14. maja. Vezuv hudo bljuje. Javna oblast je izdala oklic na ljudstvo, v katerem se opozarja na novarnost. Strah je splošen. Kar more, beži na varno.

London, 14. maja. Iz Martiniqua se poroča, da je morje še vedno napolnjeno z razbitimi ladijami. Vmes valovje zanaša mrtva trupla, katera požirajo somi. Ceste v St. Pierru so skoro nedostopne radi velikih kupov mrličev. Skoro vsa trupla imajo obraz obrnjen k zemlji. Vsled strupenih plinov so se ljudje hipoma zadušili. Reke so izstopile in poplavljajo otok.

Umrli so:

10. maja. Helena Balantič, zasebnica, 68. let. sv. Petra cesta 30. naduha. — Avgust Urek, poslovodjev sin, 7 let. Ključarske ulice 2, jetika.

11. maja. Marija Merluzzi, posestnikova hči, 28 let, Krojaške ulice 2, jetika. — Fran Pokovec, želez. čuvaj, 43 let. Marije Terezije cesta 5, pljučnica. — Jožefa Detela, kočijaževa hči, 1 mes. Radeckega cesta 24, črevesni katar. — Marija Sedež, kajžarjeva hči, 31 let, jetika. — Karolina Milač, posestnikova žena 42 let. Zaloška cesta, 2. nephritis chron. Myodegeneratio cordis. — Marija Zlatič, mizarja hči 1¾ leta. Sv. Petra cesta 13, pljučnica.

V bolnišnici:

8. maja. Martin Zupan, rudar, 27 let, jetika. — Fran Starec, delavec, 27 let, jetika.

9. maja. Marija Bosak, dninarica, 60 let, vitium cordis.

10. maja. Fran Škerl, dninar, 39 let, dementia secundaria. — Matija Pavlovec, čuvaj 39 let, haemorrhagda cerebri.

Dunajska borza

dné 14. maja.

Skupni državni dolg v notah	101·75
Skupni državni dolg v srebru	101·60
Avstrijska zlata renta 4%	120·65
Avstrijska kronska renta 4%	99·70
Ogerska zlata renta 4%	120·85
Ogerska kronska renta 4%	97·75
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1599·—
Kreditne delnice, 160 gld.	677 25
London vista	240·35
Nemški drž bankovci za 100 m. nem drž. velj.	117·30
20 mark	23·47
20 frankov (napoleondor)	19·10
Italijanski bankovci	93 40
C. kr. cekini	11·33

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306 2 m, srednji zračni tlak 736·0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celzija	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm.
13	9 zveč.	731·4	9·0	sl. jzah.	del. jasno	
14	7 zjutr.	730·5	8 1	sl. jvzh	oblač.	7·1
	2. popol.	728 9	12·3	sr. jzah.	dež	

Srednja včerajšnja temperatura 8 9°, normale: 13·8°.

Pleskarska in v to stroko vštevajoča se stavbena in pohištvena dela izvršujeta in se priporočata v naročila iz mesta in z dežele **BRATA EBERL v Ljubljani,** Frančiškanske ulice. — Najnižje cene. — Vzorci so vselej na razpolago. — Izvrševanje strokovno zanesljivo in brez konkurence 13 11-1

Zahvala.

Za mnogobrojne laskave čestitke, ki so mi povodom jubileja došle z raznih strani, izrekam tem potom vsem znancem in prijateljem, osobito pa prečastitemu gospodu deželnemu glavarju in prečastitemu gospodu županu ljubljanskemu, kakor tudi društvenim članom vrle ljubljanske požarne brambe ter častitim gospodom kolegom iz zdravniških krogov svojo najiskrenejšo zahvalo. 614 1—1

V Ljubljani, dné 14. maja 1902.

Frančišek Ksav. Finz
okrožni zdravnik.

Takoj se odda
služba organista in cerkvenika
na Sori. 613 2—1

606 1—1
Dobro ohranjeno
Styria-kolo
se po nizki ceni proda.
Kje, pove upravništvo „Slovenca".

Obleke
za dečke in otroke
pralne in volnene, v najmodernejih fazonah
priporočata V 558 6-2
Gričar & Mejač
Ljubljana,
Prešernove ulice štev. 9.

„Pri Amerikancu“. „Pri Amerikancu“.

Važno naznanilo!

Ker sem se hotel, kakor znano, 1. maja 1902 iz svojih začasnih založnih prostorov na Sv. Petra cesti stalno preseliti na Mestni trg št. 5, in mi je to, žalibog, slučajno izpodletelo, in ker sem zaradi tega tudi odpovedal najem ene izmed mojih dosedanjih prodajalnic, sem primoran nabavljeno blago po ceni oddati, in zato so od današnjega dneva ☛ vse cene znatno znižane in od 20. maja bo

velika prodaja ostankov

za vsako možno ceno.

Vse cenjene kupce upam v istini z jako nizkimi cenami odškodovati, ako morda pri obisku moje sedanje prodajalnice nalete na nekoliko nereda zaradi premnogega blaga v prodajalnici.

Z velespoštovanjem

604 3—1

Friderik Hodschar

Ljubljana,

„pri Amerikancu“. Sv. Petra cesta 4 in 6 „pri Amerikancu“.

Izdajatelj: Dr. Evgen Lampe. Odgovorni vrednik: Ivan Rakovec. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.